

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Historia dramatu i teatru polskiego na tle powszechnego</i>
Kod przedmiotu	<i>PKR22</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Reżyseria</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Konrad Szczebiot</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Kierunkowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>I</i>
Semestr	<i>I, II</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład problemowy lub konwersatoryjny z prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>Przejsie postępowania kwalifikacyjnego na kierunek "reżyseria";</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<i>Kurs ma na celu zaprezentowanie w ujęciu chronologicznym specyfiki najważniejszych epok w dziejach teatru polskiego. Nie jest to możliwe bez wzbogacenia, w podobny sposób, wiedzy studentów o elementy historii i teorii teatru powszechnego, z którego pochodziła większość impulsów kształtujących teatr polski. Każda epoka teatralna zostanie przedstawiona poprzez najbardziej reprezentatywne i wyraziste przykłady dramaturgii i praktyki teatralnej oraz ukazana jako element szerszego pejzażu kulturowego danego czasu. Zostaną również przywołane najważniejsze współczesne realizacje teatralne, zainspirowane dramaturgią lub estetyką omawianych epok. Ma to na celu unaocznienie studentom, iż dorobek polskiego i powszechnego teatru może stanowić źródło inspiracji w ich własnej pracy. Zdobyta na zajęciach wiedza ma za zadanie ułatwienie samodzielnego posługiwania się tym dziedzictwem przez studentów.</i>
Treści kształcenia	Semestr I – Czym jest teatr i teatralność. – Rytualne źródła teatru. – Teatr i dramat starożytnej Grecji. – Teatr i dramat w starożytnym Rzymie. – Teatr średniowieczny w zachodniej Europie. – Teatr średniowieczny w Polsce. – XX-wieczne inscenizacje repertuaru staropolskiego. – Teatry Włoch renesansowych. – Teatr w Polsce w epoce renesansu. – William Shakespeare i teatr Anglii elżbietąńskiej. Semestr II – Recepcja Williama Shakespeare’a w Polsce. – Commedia dell’arte. – Występy obcych zespołów teatralnych w Rzeczypospolitej Obojga Narodów. – Teatr i dramat hiszpański okresu „złotego wieku”. – Francuska tragedia klasyczna. – Moliere – Teatr epoki baroku w Polsce. – Dramaturgia oświeceniowa. – Powstanie teatrów narodowych. – Wojciech Bogusławski i polski teatr narodowy.
Efekty kształcenia	W zakresie wiedzy (W) student: – Rozróżnia podstawowe epoki teatralne w Polsce i na świecie, opisuje ich cechy charakterystyczne i wymienia związanych z nimi najważniejszych twórców i teoretyków, a także wymienia i streszcza najważniejsze dzieła

	dramatyczne i teoretyczne (R W4). – <i>Charakteryzuje i opisuje ewolucję kultury w czasie i na jej tle umieszcza i charakteryzuje ewolucję sztuki teatru, a także rozpoznaje wzajemne wpływy kultur (narodowych, religijnych i etnicznych) oraz poszczególnych epok (R W2).</i> – <i>Porównuje dramaturgię, estetykę i praktykę sceniczną poszczególnych epok z dzisiejszym teatrem, a także wyciąga proste wnioski dotyczące ich użyteczności w dzisiejszej praktyce teatralnej i modyfikacji na potrzeby własnej pracy (R W7).</i> – <i>Tłumaczy pojawienie się konkretnych estetyk i tematów w dramaturgii i praktyce teatru jako elementu szerszych procesów społecznych i kulturowych, a także identyfikuje podstawowe przejawy tych procesów w innych dziedzinach sztuki (R W12).</i> W zakresie umiejętności (U) student: – <i>Rozpoznaje, które z elementów konstrukcji i estetyki klasycznych tekstów dramatycznych są bezpośrednio związane z epoką, w której tekst powstał, przewiduje ich komunikatywność dla współczesnego widza i weryfikuje możliwość zastosowania w dzisiejszej praktyce scenicznej, a także proponuje i uzasadnia konkretne metody „przetłumaczenia” archaicznych konstrukcji językowych i dramatycznych na współczesny język sceniczny (R U2).</i> – <i>Porównuje i klasyfikuje historyczne i współczesne konwencje ekspresji teatralnej, dyskutuje na temat powodów i konsekwencji ich powstania, a także dowodzi ich obecności i użyteczności lub nieobecności i bezużyteczności we współczesnej praktyce teatralnej (R U14).</i> W zakresie kompetencji społecznych (K) student: – <i>Dyskutuje na temat społecznych i etycznych uwarunkowań teatru w przeszłości, jak i współczesności, a także kwestii moralnych poruszanych w klasycznej literaturze dramatycznej, będąc równocześnie otwartym na odmienne opinie i zachowując takt w dobieraniu argumentacji wobec osób o odmiennych poglądach (R K5).</i>
Forma zaliczenia przedmiotu	I sem. - Zaliczenie II sem. - Zaliczenie
Sposoby weryfikacji	• zaliczenie ustne

Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60 godz.
Liczba punktów ECTS	3 pkt
Język wykładowy	polski
Wykaz literatury podstawowej	<i>Literatura wykorzystywana podczas zajęć</i> 1. Stanisław Stabryła (red) Antologia tragedii greckiej. Ajschylos, Sofokles, Eurypides (wybrane dramaty uzgodnione ze studentami) 2. Arystofanes (wybrany dramat uzgodniony ze studentami) 3. Mikołaj z Wilkowiecka Historyja o chwalebnym zmartwychwstaniu Pańskim 4. William Shakespeare Hamlet, Burza oraz wybrany dramat uzgodniony ze studentami 5. Molier Don Juan oraz wybrany dramat uzgodniony ze studentami 6. Pedro Calderon de la Barca Księż niezłomny 7. Pierre Corneille Cyd 8. Johann Wolfgang Goethe Faust 9. Friedrich Schiller Zbójcy 10. Wojciech Bogusławski (wybrany dramat uzgodniony ze studentami) <i>Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:</i> 1. Zbigniew Raszewski Krótka historia teatru polskiego 2. Allardyce Nicoll Dzieje teatru 3. Allardyce Nicoll Dzieje dramatu 4. Constant Mic [Konstanty Miklaszewski] Komedia dell' arte czyli Teatr komediantów włoskich XVI, XVII, XVIII wieku
Wykaz literatury uzupełniającej	1. Mirosław Kocur Teatr antycznej Grecji 2. Mirosław Kocur We władzy teatru. Aktorzy i widzowie w antycznym Rzymie 3. Mirosław Kocur Źródła teatru 4. Margot Berthold Historia teatru 5. John Russell Brown (red.) Historia teatru 6. Wojciech Bogusławski Mimika
Uwagi	-

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Historia dramatu i teatru polskiego na tle powszechnego</i>
Kod przedmiotu	<i>PKR22</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Reżyseria</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Konrad Szczebiot</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Kierunkowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>II</i>
Semestr	<i>III, IV</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład problemowy lub konwersatoryjny z prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>Zaliczone poprzednie semestry studiów</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<i>Kurs ma na celu zaprezentowanie w ujęciu chronologicznym specyfiki najważniejszych epok w dziejach teatru polskiego. Nie jest to możliwe bez wzbogacenia, w podobny sposób, wiedzy studentów o elementy historii i teorii teatru powszechnego, z którego pochodziła większość impulsów kształtujących teatr polski. Każda epoka teatralna zostanie przedstawiona poprzez najbardziej reprezentatywne i wyraziste przykłady dramaturgii i praktyki teatralnej oraz ukazana jako element szerszego pejzażu kulturowego danego czasu. Zostaną również przywołane najważniejsze współczesne realizacje teatralne, zainspirowane dramaturgią lub estetyką omawianych epok. Ma to na celu unaocznienie studentom, iż dorobek polskiego i powszechnego teatru może stanowić źródło inspiracji w ich własnej pracy. Zdobyta na zajęciach wiedza ma za zadanie ułatwienie samodzielnego posługiwania się tym dziedzictwem przez studentów.</i>
Treści kształcenia	Semestr III 1. Inscenizacja romantyczna we Francji 2. Założenie Teatru Narodowego 3. Pseudoklasycyzm w teatrze i Barbara Radziwiłłówna Alojzego Felińskiego 4. Warszawskie Teatry Rządowe w latach 1833-1915 5. Rozwój teatru w ośrodkach pozawarszawskich 6. Reforma teatru na świecie 7. Teatr w okresie Młodej Polski w Krakowie 8. Reforma teatralna Stanisława Wyspiańskiego 9. Teatr Polski w Warszawie Semestr IV 1. Teatr i Instytut Reduty 2. Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego 3. Teatr Stefana Jaracza Ateneum w Warszawie 4. Warunki działania i osiągnięcia teatru polskiego w okresie dwudziestolecia międzywojennego 5. Teatr polski podczas II wojny światowej 1939-1945 6. Teatry w Polsce Ludowej 7. Szkolnictwo teatralne w Polsce 8. Wybitni twórcy powojennego teatru europejskiego 9. Krytyka i nauka o teatrze
Efekty kształcenia	W zakresie wiedzy (W) student: – Rozróżnia podstawowe epoki teatralne w Polsce i na świecie, opisuje ich cechy charakterystyczne i wymienia związanych z nimi najważniejszych twórców i teoretyków, a także wymienia i streszcza najważniejsze dzieła dramatyczne i teoretyczne (R W4). – Charakteryzuje i opisuje ewolucję kultury w czasie i na

	jej tle umieszcza i charakteryzuje ewolucję sztuki teatru, a także rozpoznaje wzajemne wpływy kultur (narodowych, religijnych i etnicznych) oraz poszczególnych epok (R W2). – Porównuje dramaturgię, estetykę i praktykę sceniczną poszczególnych epok z dzisiejszym teatrem, a także wyciąga proste wnioski dotyczące ich użyteczności w dzisiejszej praktyce teatralnej i modyfikacji na potrzeby własnej pracy (R W7). – Tłumaczy pojawienie się konkretnych estetyk i tematów w dramaturgii i praktyce teatru jako elementu szerszych procesów społecznych i kulturowych, a także identyfikuje podstawowe przejawy tych procesów w innych dziedzinach sztuki (R W12). W zakresie umiejętności (U) student: – Rozpoznaje, które z elementów konstrukcji i estetyki klasycznych tekstów dramatycznych są bezpośrednio związane z epoką, w której tekst powstał, przewiduje ich komunikatywność dla współczesnego widza i weryfikuje możliwość zastosowania w dzisiejszej praktyce scenicznej, a także proponuje i uzasadnia konkretne metody „przetłumaczenia” archaicznych konstrukcji językowych i dramatycznych na współczesny język sceniczny (R U2). – Porównuje i klasyfikuje historyczne i współczesne konwencje ekspresji teatralnej, dyskutuje na temat powodów i konsekwencji ich powstania, a także dowodzi ich obecności i użyteczności lub nieobecności i bezużyteczności we współczesnej praktyce teatralnej (R U14). W zakresie kompetencji społecznych (K) student: – Dyskutuje na temat społecznych i etycznych uwarunkowań teatru w przeszłości, jak i współczesności, a także kwestii moralnych poruszanych w klasycznej literaturze dramatycznej, będąc równocześnie otwartym na odmienne opinie i zachowując takt w dobieraniu argumentacji wobec osób o odmiennych poglądach (R K5).
Forma zaliczenia przedmiotu	III sem. - Zaliczenie IV sem. - Egzamin
Sposoby weryfikacji	• egzamin ustny
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60 godz.

Liczba punktów ECTS	4 pkt.
Język wykładowy	Polski
Wykaz literatury podstawowej	<i>Literatura wykorzystywana podczas zajęć:</i> 1. <i>Alojzy Feliński Barbara Radziwiłłówna</i> 2. <i>Stanisław Wyspiański Studium o Hamlecie</i> <i>Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:</i> 5. <i>Zbigniew Raszewski Krótka historia teatru polskiego</i> 6. <i>Allardyce Nicoll Dzieje teatru</i> 7. <i>Allardyce Nicoll Dzieje dramatu</i> 8. <i>Kazimierz Braun Wielka reforma teatru w Europie</i> 9. <i>Stanisław Marczak-Oborski Teatr polski w latach 1918-1965</i> 10. <i>Marta Fik Trzydzieści pięć sezonów. Teatry dramatyczne w Polsce w latach 1944-1979</i> 11. <i>Bożena Frankowska Encyklopedia Teatru Polskiego</i>
Wykaz literatury uzupełniającej	7. <i>Margot Berthold Historia teatru</i> 8. <i>John Russell Brown (red.) Historia teatru</i> 9. <i>Józef Szczublewski Artyści i urzędnicy czyli Szaleństwa Leona Schillera</i> 10. <i>Józef Szczublewski Wielki i smutny teatr warszawski 1868-1880</i> 11. <i>Zbigniew Osiński Pamięć Reduty</i> 12. <i>Edward Krasieński Teatr Jaracza</i> 13. <i>Magdalena Raszevska Teatr Narodowy</i> 14. <i>Marie Antoinette Allevy-Viala Inszenizacja romantyczna we Francji</i> 15. <i>Małgorzata Semil, Elżbieta Wyśńska Słownik współczesnego teatru</i>
Uwagi	-